

Κείμενο: Πλούταρχος, Περί παιδων ἀγωγῆς, 9b-d, Teubner

Ο Πλούταρχος (περ. 45-120 μ.Χ.), από τη Χαιρώνεια της Βοιωτίας, υπήρξε φιλόσοφος, συγγραφέας και παιδαγωγός. Στην πραγματεία του Περί παιδων ἀγωγῆς αποκαλύπτεται η παιδαγωγική σκέψη και οι θέσεις του για την ανατροφή των παιδιών.

Ἦδη δὲ τινὰς ἐγὼ εἶδον πατέρας, οἷς τὸ λίαν φιλεῖν τοῦ μὴ φιλεῖν αἴτιον κατέστη. [...] σπεύδοντες γὰρ τοὺς παῖδας ἐν πᾶσι τάχιον προτεῦσαι πόνους αὐτοῖς ὑπερμέτρους ἐπιβάλλουσιν, οἷς ἀπαυδῶντες ἐκπίπτουσι, καὶ ἄλλως βαρυνόμενοι ταῖς κακοπαθείαις οὐ δέχονται τὴν μάθησιν εὐηνίως. ὥσπερ γὰρ τὰ φυτὰ τοῖς μὲν μετρίοις ὕδασι τρέφεται, τοῖς δὲ πολλοῖς πνίγεται, τὸν αὐτὸν τρόπον ψυχὴ τοῖς μὲν συμμέτροις αὖξεται πόνοις, τοῖς δ' ὑπερβάλλουσι βαπτίζεται. δοτέον οὖν τοῖς παισὶν ἀναπνοὴν τῶν συνεχῶν πόνων, ἐνθυμουμένους ὅτι πᾶς ὁ βίος ἡμῶν εἰς ἄνεσιν καὶ σπουδὴν διήρηται. καὶ διὰ τοῦτ' οὐ μόνον ἐγρήγορσις ἀλλὰ καὶ ὕπνος εὐρέθη, οὐδὲ πόλεμος ἀλλὰ καὶ εἰρήνη, οὐδὲ χειμῶν ἀλλὰ καὶ εὐδία, οὐδ' ἐνεργοὶ πράξεις ἀλλὰ καὶ ἔορταί. συνελόντι δ' εἰπεῖν ἢ ἀνάπαυσις τῶν πόνων ἐστὶν ἄρτυμα.

Απόδοση του κειμένου στη νέα ελληνική γλώσσα

Εγὼ ἤδη εἶδα μερικούς πατέρες /γονεῖς στους οποίους η μεγάλη αγάπη για τα παιδιά τους ἔγινε αἰτία να μην τα αγαπούν. [...] Επειδή, λοιπόν, βιάζονται να αριστεύσουν τα παιδιά τους ὅσο το δυνατόν πιο γρήγορα σε ὅλα, τα υποβάλλουν σε υπέρμετρους κόπους, τους οποίους (εκείνα) αφήνουν στη μέση, επειδὴ κουράζονται, και μάλιστα δεν προσλαμβάνουν τη μάθηση με θετική διάθεση, επειδὴ πιέζονται ἀπὸ ὅσα κακά παθαίνουν. Γιατί, ὅπως ακριβῶς τα φυτὰ με το λίγο νερό τρέφονται ἀλλὰ με το πολύ πνίγονται, με τον ἴδιο τρόπο η ψυχὴ αναπτύσσεται, ὅταν υποβάλλεται σε μετρημένους κόπους, ἐνὼ με τους υπερβολικούς βυθίζεται. Πρέπει, λοιπόν, να δίνουμε στα παιδιά ἀνάσες ἀπὸ τους συνεχεῖς κόπους, με το να ἔχουμε υπόψη μας ὅτι ολόκληρη η ζωὴ μας διαίρεται σε ἀνάπαυση και σε προσπάθεια. Γι' αὐτὸν το λόγο, ἔχει βρεθεῖ ὄχι μόνον η ἐγρήγορση ἀλλὰ και ο ὕπνος, ὄχι μόνον ο πόλεμος ἀλλὰ και η εἰρήνη, ὄχι μόνον η κακοκαιρία ἀλλὰ και η καλοκαιρία, ὄχι μόνον οι ἐργασίες ἀλλὰ και οι γιορτές. Με λίγα λόγια, η ἀνάπαυση εἶναι το καρύκευμα των κόπων.